

Interview met Willem Glaudemans

Iedereen is uitgerust met de talenten die hij nodig heeft om zijn missie te vervullen.

Willem Glaudemans is vooral bekend om de indrukwekkende boeken die hij op zijn naam heeft staan en het *Talentspel* dat hij ontwikkelde. Het *Talentspel* is eigenlijk ontstaan vanuit zijn eigen talenten, die – zoals hij dat zelf zegt – alle kanten op gingen. Na zijn studie Nederlands kon hij de Kunstacademie gaan doen of psychologie gaan studeren of filosofie, theologie of kunstgeschiedenis. “Het kon alle kanten op en dat was een lastig gegeven in mijn binnenwereld. Want wat moest ik met die talenten die al die verschillende kanten uitgingen? Ik wist niet waar ik mijn energie in moest steken. Uit die vraagstukken is het *Talentspel* uiteindelijk ontstaan, omdat ik ontdekte dat ik met die talenten kon praten. Dat ik ze rond de tafel kon zetten en met ze in gesprek kon gaan. Toen hoorde ik van mijn talent Kunstenaar, dat

ik helemaal niet in allerlei galeries hoefde te hangen en de Kunstacademie hoefde te doen. Mijn Kunstenaar was er voor mij, voor mijn ontspanning. Dat was voor mij een enorme opluchting. Ik hoefde dus niet al die talenten op die manier in de wereld te zetten. Er zijn ook talenten die er voor jezelf zijn. Dat was voor mij op dat moment een grote ontdekking, waardoor ik veel meer rust kreeg. Ik merkte dat, wanneer ik voor mezelf schilderde, ik even van de wereld was en me helemaal kon ontspannen. En dat was precies wat mijn talent Kunstenaar bedoelde.

Van daaruit ben ik verder gegaan. Ik ben mijn talenten gaan integreren en kwam erachter dat ik een missie in mijn leven had; dat het ergens over ging. Ik ontdekte dat je missie verbonden is met de talenten

die ieder mens meegekregen heeft. Het zou een beetje raar zijn als je een missie kreeg, maar niet de talenten die daarop betrekking hebben. Dan zou je misschien helemaal je missie niet kunnen vervullen! Dat klopt natuurlijk niet. Ik geloof dat er een soort logica inzit en dat je de talenten krijgt om je missie uit te kunnen voeren. Vaak weten we niet wat onze missie is, maar wel wat onze talenten zijn. Met het *Talentspel* ga je naar je talenten kijken om van daaruit bij je missie uit te komen, wanneer je al je talenten gaat integreren. En dat is in mijn eigen leven ook steeds meer gebeurd. Ik ging zien dat de schrijver, kunstenaar, leermeester en begeleider samen kwamen in een en hetzelfde ding. Het zijn aspecten die samenwerken om mijn missie gestalte te geven. Ik begeleid mensen en geef trainingen, ik geef lezingen

en schrijf boeken en dit gaat in wezen allemaal over hetzelfde. In mijn boeken beschrijf ik vaak ervaringen van mensen. Dit helder op papier zetten, geeft mij meer inzicht in die ervaringen, waarna ik dat inzicht vervolgens weer beter kan gebruiken om mensen te begeleiden of bij het geven van lezingen. Zo begon ik te zien dat alles samenhangt; dat je misschien wel allerlei kanten op kunt gaan, maar dat het uiteindelijk één geheel is. Die Kunstenaar ben ik nog steeds voor mijn eigen plezier; dat is pure ontspanning. Dat waren voor mij belangrijke ontdekkingen.”

Kun je iets vertellen over het proces dat ertoe geleid heeft dat het *Talentspel* vorm kreeg?

“Ik was destijds enorm aan het worstelen. Ik wist niet welke kant ik op moest. Ik studeerde Nederlands en was bezig aan een proefschrift over Willem Frederik Hermans. En het enige dat ik wist was, dat dit het niet was. Maar wat dan wel? Ik heb nog gedacht dat ik ziekenhuispastor wilde worden. Met stervensbegeleiding kon ik mensen helpen met het stervensproces. Ik heb een aantal workshops gevolgd, gegeven door Elisabeth Kübler-Ross. Dit heeft mijn leven behoorlijk overhoop gegooid, maar me wel de goede richting opgeduwd. Toen dacht ik nog dat ik mensen ging begeleiden bij hun stervensproces. Uiteindelijk ben ik wel mensen gaan begeleiden, maar niet met het stervensproces. Het *Talentspel* is aanvankelijk ontstaan uit mijn eigen inzichten. Ik bedacht dat, als dit voor mij werkte, het ook voor anderen zou werken. Ik ben vervolgens kaartjes gaan maken van die talenten. Ik had toen al een vaag idee dat deze iets met archetypen te maken zouden hebben en dus universeel zouden moeten zijn. Met vrienden, bekenden en familie ben ik toen aan de slag gegaan. Ik ben met hen gaan experimenteren. Dit was begin jaren negentig. Zo is het spel zich steeds verder gaan ontwikkelen. Tijdens deze fase was ik bezig aan een aantal grote vertalingen en soms lag het spel zelfs stil. Het moest ook rijpen.

Op een gegeven moment kwam ik in contact met een typograaf die mij wilde helpen het spel verder vorm te geven. Ik gaf hem mijn tekeningen en ontwerpen mee en hoorde bijna een jaar lang niets van

hem. Na een jaar kwam hij ineens binnen en had hij een prototype bij zich van een doos, de spelborden en de talentenkaartjes. Toen wist ik dat het spel de wereld in kon. We zijn het spel toen gaan produceren en ik ben de eerste workshops gaan geven. Dat was 12 jaar geleden en sindsdien heb ik al heel wat mensen opgeleid. Inmiddels zijn er bijna 200 talentencoaches in binnen- en buitenland. Ik heb al gemerkt dat het spel nooit echt klaar is. Het is een levend organisme en het groeit. Een aantal jaar geleden zijn er bijvoorbeeld een aantal talenten bijgekomen. Er zijn niet alleen talentenkaarten bijgekomen, maar ook spelborden. In plaats van 2 borden, kan het spel nu gespeeld worden met vijf borden. Ook dat ontwikkelt zich verder. En het wordt in verschillende talen gespeeld. Er was al een Engelse versie die de hele wereld over gaat. Op dit moment wordt er gewerkt aan een Italiaanse versie en er is interesse voor een Spaanse versie. Ik vind het interessant om te zien hoe zich dat voltrekt. Mijn insteek is altijd geweest

"Mijn insteek is altijd geweest dat ik het Talentspel volg naar waar het heen wil. Als het een levend organisme is, wijst het zelf de weg."

dat ik het *Talentspel* volg naar waar het heen wil. Als het een levend organisme is, wijst het zelf de weg. Ik heb dus ook nooit een plan gehad over waar het spel naartoe moest of over hoeveel mensen ik wilde opleiden. Ik volg het spel en ondersteun het. Dit leidt er ook toe dat iedere Talentencoach zijn eigen draai kan geven aan het spel. Ik leer ze hoe ze met het spel kunnen omgaan en ik zie dat mensen hierbij hun eigen vorm vinden en dat mag. Het is geen statisch spel, dus ik vind dat logisch. En zo blijft het spel zich steeds verder ontwikkelen.”

Denk je dat het spel zich op een andere manier ontwikkelt in het buitenland? Zou cultuur hierbij een rol spelen?

“De talenten zijn archetypen. Ik merk dat

bijvoorbeeld in China mensen die archetypen ook gewoon pakken. Het lastige is om uiteindelijk goede vertalingen te vinden. Nu wordt in China het Engelse spel gebruikt. Als je bijvoorbeeld kijkt naar het archetype ‘Draak’, dan kun je concluderen dat een Chinees hier een heel andere associatie bij heeft dan een Europeaan. Zelfs de vertaling van Nederlands naar Engels is al lastig. Als je bijvoorbeeld het archetype van de ‘Nar’ neemt, dan is dat niet in het Engels de ‘Fool’, maar de ‘Jester’ en dat moet je echt weten. Het vertalen was dus ook een heel proces waar verschillende mensen aan gewerkt hebben. Maar desondanks zien we dat het spel werkt, ook in andere landen en talen. Dat is de kracht van archetypen.”

Kan het spel ook gebruikt worden zonder een opleiding te volgen?

“Nee, eigenlijk niet. Het gaat over hele diepe processen. En dat zie ik ook tijdens de trainingsdagen. Er komen bij de deelnemers hele diepen lagen naar boven uit het onbewuste.

Wanneer het spel gespeeld zou worden zonder begeleiding, bestaat de kans dat mensen blijven ronddraaien binnen hun eigen blinde vlekken. Eigenlijk is het spel een therapeutisch gereedschap. En dat werkt het beste met begeleiding. Zeker het tweede speelbord, het uitwerken van de levensboom, is een van de lastigste dingen; dat kun je niet zelf.

Op dit moment zijn er 90 talentenkaartjes inclusief de Koning en Koningin. Daarnaast zijn er regenboogkaartjes die extra kleur aan een talent kunnen geven, en boodschapkaartjes, die een ondersteunende functie hebben aan de missie die onder leiding van de talentencoach is geformuleerd. Er zijn nu 5 speelborden, maar de meesten gebruiken alleen de eerste 2 borden.

Het spel start met het bewust uitzoeken

van talenten. Mensen bekijken de talenten stuk voor stuk. Soms is er direct een ja of een nee en vaak zijn er twijfelkaartjes en allergiekaartjes. Die laatste kunnen ontstaan uit een vooroordeel of uit een talent dat er niet mocht zijn. Uiteindelijk kom je tot 12 talenten of stapeltjes, want voor sommige mensen is 12 niet voldoende. Met deze 12 kaartjes of stapeltjes gaan deelnemers aan de slag. De talenten ontmoet je vanuit de Koning of Koningin. Mensen kiezen zelf intuïtief voor een Koning of een Koningin. Via de Koning nemen deelnemers de regie over hun eigen talenten. En als het goed is, luistert de deelnemer ook naar de Ziel. Dit is de passagier van de koets. De Koning of Koningin zit als koetsier op de bok. De koetsier heeft de teugels van de paarden in handen. De paarden zijn de talenten. Op die manier heb je een eenheid. Als de Koning goed naar de Ziel luister, kan hij de talenten aansturen. Met het eerste bord gaan deelnemers vanuit hun koningschap alle talenten ontmoeten en achterhalen wat nu precies de functie van die talenten is. Wat doet het talent in het koninkrijk? Ook gaan ze ontdekken wat een talent nodig heeft. Voelt het talent zich wel op zijn gemak in het koninkrijk, of is er iets aan de hand? Als er iets aan de hand is, wordt dat verder uitgewerkt. Wat heeft het talent nodig en kan de koning dit ook geven? Bijvoorbeeld een Muzikmaker kan heel mooi muziek maken. Maar als hij nooit een piano krijgt, gaat er iets mis. Zo concreet kan het zijn. Vaak zitten mensen op een kruispunt in hun leven; ze weten het dan even niet meer. Het *Talentenspel* kan in deze situatie weer richting geven. Ik zie dat het *Talentenspel* ervoor zorgt dat mensen anders een sollicitatieprocedure ingaan. Ze luisteren meer naar wat ze van binnen willen, naar hun missie. Dan gaan ze zoeken naar een baan die deze missie ondersteunt. Dan gaan mensen heel anders solliciteren. Ze wringen zich niet meer in een vacature. De enige werkgever is de Ziel. En die ontslaat niemand. De enige manier om gelukkig te zijn, is om je missie te leven. Omdat mensen dan dienstbaar zijn aan een groter geheel en tegelijkertijd hun talenten inzetten. Dit verhaal staat ook in het *Boek van de Levensmissie*, dat onlangs is uitgekomen.“

Is dit boek bedoeld voor therapeuten?

“Nee, dit boek is bedoeld voor iedereen die op zoek is naar zijn levensmissie. Alle talenten staan in het boek, net als het hele proces. Ik hoor van veel mensen dat ze met het boek een heel eind komen. De mensen die daarna meer willen, zoeken een Talentencoach op. Maar natuurlijk kan het boek ook door coaches gebruikt worden. Zelf begeleid ik ook mensen individueel. Wat ik vaak zie, is dat de Koning of Koningin eigenlijk niet regeert over de innerlijke wereld. Het *Talentenspel* helpt mensen zich hiervan bewust te worden. Het kan soms heel letterlijk zijn. Soms is er een ouder die de innerlijke wereld regeert. Maar het kan ook een talent zijn dat regeert. Iemand heeft bijvoorbeeld een Leider die over de innerlijke wereld heerst en daarmee de Koning buitenspel zet. Als mensen zich dit gaan realiseren, zie je dat ze verantwoordelijkheid gaan nemen voor hun leven en dat ze weer zelf de teugels in handen gaan nemen. Ze willen weten hoe ze hun talenten kunnen aansturen en dit kan leiden tot een enorme omslag.

Er is overigens ook een *Talentenspel* voor kinderen van 11 tot 21 jaar, *Jong Talent* genaamd. Bij jongeren zie ik vaak dat ze veel sneller gaan. Die ontdekken snel wat hun talenten zijn en die maken daar heel snel contact mee. Ze kunnen ook vrij vlug hun wensdroom (missie) verwoorden en zien ook direct het pad dat ze moeten afleggen om bij die wensdroom te komen. Ik vind het altijd heerlijk om met jongeren

Ik zie ook veel dertigers. Die zijn al iets verder in hun leven en hebben al een begin gemaakt. Ze zien leeftijdsgenoten om heen en hebben dan het idee dat die het helemaal gemaakt hebben. Zelf hebben ze het gevoel dat er iets aan schort, ze missen vervulling. Ik vind het mooi dat ze zich gaan afvragen wat dat dan is. Diezelfde vraag komt ook bij vijftigers naar boven. Die hebben al een carrière achter de rug. Vaak zie ik dat deze mensen na het *Talentenspel* een tweede carrière beginnen.“

Je begeleidt mensen 1 op 1, maar ook groepen. Kun je daar iets over vertellen?

“Ik zie vaak dat, wanneer ik mensen 1 op 1 begeleid, dit sneller gaat. Het gaat dieper, want het geeft mij de mogelijkheid als het ware echt mee te lopen met die persoon. Aan de andere kant, wanneer ik een workshop verzorg voor meerdere mensen, dan is er meer interactie en dit kan mooie inzichten opleveren, vooral wanneer we het koninkrijk van enkele deelnemers met elkaar uitspelen. En in een groep, afhankelijk van het doel en de duur van de workshop, kunnen deelnemers hun missie naar elkaar uitspreken en dat werkt heel krachtig.

Wanneer ik een training verzorg voor bedrijven, gaan we eerst de individuele talenten zoeken en deze op het eerste bord leggen. Daarna maken we een gemeenschappelijk bord. Ik vraag mensen te kijken op hun eigen bord, welke talenten zij voor het team willen inzetten. Ook vraag ik deelnemers op het bord van een collega te kijken om te kijken welke talenten zij willen dat hun collega zou inzetten voor het team. Daar ontstaat een prachtig proces uit, dat resulteert in een groot bord met 12 talenten, dat een beeld geeft van de talenten en de missie van dat team. Het team draagt deze missie ook, want ze hebben haar zelf gevonden. Dat werkt heel anders dan wanneer er van bovenaf een missie wordt opgelegd. Dan heeft een team daar vaak geen verbinding mee. Soms zie ik wel eens binnen een team dat er mensen zijn met enige reserve, maar als ze eenmaal aan de slag gaan, verdwijnt dat eigenlijk altijd. Ik denk omdat het spel universeel is met de kracht van de archetypen. Iedereen heeft daar verbinding mee op de een of andere manier. En natuurlijk gaat de ene persoon er dieper in dan de ander. Maar zelfs als alleen de bovenste laag wordt geraakt, heeft iemand al veel inzicht gekregen. En ook in elkaar. Zo heb

ik een keer een managementteam begeleid, waarbinnen 2 van de 4 deelnemers gitaar speelden. Dat soort dingen hadden ze nooit met elkaar uitgewisseld. Maar dit kan wel helpen om verbinding te kweken.”

Een van de uitgangspunten van het Talentenspel is dat iedereen een missie heeft en ook is uitgerust met de talenten om deze missie uit te voeren.

“Dat is een positieve benadering en ik hoor vaak terug van jongeren dat ze dit prettig vinden. Dat niet de nadruk ligt op wat ze (nog) niet kunnen, maar op wat ze al wel kunnen.

Iets anders dat mooi is om waar te nemen, is dat mensen de talenten intuïtief verzamelen en intuïtief op het tweede bord, de levensboom leggen. Als ze merken dat het dan allemaal klopt, hervinden ze weer het vertrouwen in hun intuïtie. Er zit iets in ze dat het wél weet, terwijl het denken dit niet op kan lossen.”

Wat zou je zelf nog willen bereiken?

“Eigenlijk ben ik heel tevreden met hoe het gaat en hoe de talenten werken. Ik weet natuurlijk niet wat er over 5 jaar gebeurt, maar op dit moment voel ik me heel krachtig. Ik weet dat ik nog een aantal boeken te

schrijven heb en verder volg ik het proces dat er vanbinnen gaande is. Dat is ook een beetje de levensinstelling die het *Talentenspel* met zich meebrengt: als ik ja zeg tegen mijn missie, krijg ik alles wat ik daarvoor nodig heb. En dat gebeurt in mijn leven keer op keer: ik ontmoet de juiste mensen, heb de juiste middelen en krijg kansen aangereikt. Natuurlijk moet je die kansen wel nemen als ze voorbijkomen. Ik geloof in overvloed en dat is de manier hoe ik in het leven sta.”

Onlangs is het Boek van de Universele Wetten verschenen. Meer informatie over Willem Glademans, zijn boeken en het Talentenspel is te vinden op www.willemglademans.nl.

Fotograaf hoofdfoto: Werry Crone.

"Ik vind het altijd heerlijk om met jongeren te werken. Die zijn zo flexibel; er zit nog niets tussen."

te werken. Die zijn zo flexibel; er zit nog niets tussen. En het mooie vind ik dat, als die kinderen hun wensdroom hebben gevonden, ze niet nog eens 20 jaar hoeven zoeken zoals zo veel volwassenen. Ze hebben veel eerder het besef waar hun leven over gaat en kunnen hun leven ook daarnaar gaan inrichten. En dat vind ik mooi.

